

מ"ת 9851/09/23 - מדינת ישראל נגד נאדר מצרי

בית משפט השלום באילת

מ"ת 9851-09-23 מדינת ישראל נ' מצרי(עציר)
תיק חיצוני: 351344/2023

בפני	כב' השופטת ליאורה אדלשטיין
מבקשת	מדינת ישראל
	ב"כ - עו"ד ליטל סגל מלכה
נגד	נאדר מצרי
משיב	ב"כ - עו"ד נמרוד אבירם

החלטה

1. לפני בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

2. בכתב האישום מתאריך 6.9.2023 מואשם המשיב, באישום הראשון, בעבירה של התפרצות למגורים בכוונה לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") וגניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק. באישום השני מואשם המשיב שנית בעבירה של גניבה - לפי סעיף 384 לחוק, וכן בשיבוש הליכי משפט - לפי סעיף 244 לחוק - ובכניסה למגורים/תפילה לבצע עבירה - לפי 406(א) לחוק.

3. לפי עובדות האישום הראשון, בתאריך 21.7.2023, בשעה שאינה ידועה למאשימה במדויק, בין השעות 21:11 ו- 00:19 שלאחר חצות - התפרץ הנאשם ליחידת הדיור שבה התגורר המתלונן א.ד. בכך שפתח את חלון היחידה ונכנס לדירה בכוונה לבצע גניבה.

4. הנאשם נטל ונשא שקית שהכילה גרמים בודדים של סם מסוכן מסוג קנבוס או סוג צמחי אחר וזוג גרבי "נייק".

5. בתאריך 9.8.2023, בין השעות 09:00 - 17:00, התפרץ הנאשם ליחידת הדיור של א.ד. פעם נוספת, בכך שבעט בדלת הכניסה, שבר את מנעול הכניסה ונכנס ליחידה, במטרה לבצע גניבה. באותן נסיבות נטל הנאשם ונשא תיק כחול של נייק, קופת חסכון, ארנק שהכיל 8000 ש"ח במזומן, שני טלפונים ניידים לא פעילים מסוג איפון 6, טלפון נייד לא פעיל מסוג גלקסי 8, וטלפון נייד לא פעיל מסוג גלקסי 9 ומצלמה.

6. לפי האישום השני - (שמבחינה כרונולוגית קודם לראשון - ל.א.) - בתאריך 10.7.2023, בין השעות 08:00 ו-22:00, נכנס הנאשם ליחידת הדיור ששייכת למתלונן השני - פ.א. - ונטל ונשא 1,500 דנר ירדני במזומן, עשרה פקטים של סיגריות, בקבוק בושם וטלפון נייד.

עמוד 1

7. הנאשם נעצר בגין העובדות המתוארות לעיל ובתאריך 3.9.2023 בוצע על ידי החוקר, מר מקסים קולסניקוב, שאינו דובר ואינו מבין ערבית, עימות בינו לבין המתלונן השני, מר פ.א.
8. במהלך העימות פנה הנאשם אל פ.א. בערבית, למרות אזהרת החוקר שלא יעשה כן, ואמר לו שמחמוד מחכה לו בחוץ והם יגיעו אל פ.א. לשווארמה. הוא אמר לפ.א. - "אתה מוציא אותי מהסיפור". והוסיף "מה שאתה רוצה אני מוכן, נסיים ביננו". עוד הוסיף "מחמוד יורד לך עוד מעט לשווארמה, ייתן לך הכל" וסימן באצבעותיו סימן של ספירת שטרות. כל זאת כדי להכשיל את ההליך השיפוטי.

טענות המשיב:

9. קיים כרסום בראיות ביחס לשני האישומים.
10. ביחס לאישום הראשון, מדובר בשני מעשי התפרצות לביתו של אותו מתלונן. לאחר האירוע הראשון המתלונן אפילו לא הגיש תלונה במשטרה ועשה כן רק ביחס לאירוע השני. הראיות מתבססות על טביעות אצבע על חלון יחידת הדיור וטביעת נעל שלא זוהתה כנעלו של המשיב והמשיב מודה שבעט בדלת.
11. המשיב מסביר שהיה ביחידת הדיור בהסכמת המתלונן, נגע גם בחלון וגם בעט בדלת ומגרסתו עולה שלא מדובר בשני אירועים. בשים לב לכך שלא הוגשה תלונה בתאריך 21.7.23 אין ראיות לכאורה לעניין זה.
12. ביחס לפעם השנייה, 9.08.23, המתלונן טען שחסרים לו דברים מהדירה ואילו המשיב אומר שבא לדירה, בעט בדלת ונכנס לדירה כשהמתלונן נמצא בדירה. יש מחלוקת ראייתית ונוכח הפער בגרסאות הצדדים קיים כרסום.
13. ביחס לאישום השני, הראיה המרכזית היא בקבוק בירה קורונה שהציג המתלונן לשוטרים שלדבריו הפורץ השאיר בדירה. אין ראיה לדרך שבה הפורץ האלמוני נכנס, ובקבוק הבירה היה בחצר ולא בתוך היחידה. המשיב לא מכחיש שהגיע ליחידת הדיור של המתלונן אך טוען כי הגיע במועד אחר, לא זה הנקוב בכתב האישום - ושהוא מכיר את המתלונן. הוא הגיע, השאיר בחוץ בקבוק בירה. המתלונן סיפר שחזר מירדן בתאריך 9.7.2023 אולם בהמשך החקירה הוא מוסר עדות נוספת בתאריך 1.9.2023 שבתאריך 8.7.2023, יומיים לפני הפריצה, הגיע הנאשם לביתו והמתלונן לא הכניס אותו פנימה והלך.

טענות המבקשת:

14. גרסאותיו של המשיב התפתחו ככל שהוטחו בו דברים. בחקירתו הראשונה אמר שלא היה שם (בדירת א.ד. - ל.א.) כלל. לפעמים בחר לשתוק, לפעמים השיב רק למה שנוח לו. כשהתקבלו התוצאות הפורנזיות נזכר פתאום שכן היה שם ואפילו הודה שפרץ לדירה אך היה זה בעקבות ריב שהיה לו עם המתלונן. מדוע הציע בערבית למתלונן השני שטרות כדי לסגור את הסיפור בעימות אם הוא חף מפשע? המשיב גם טען שהיה בעבודה אך מכרטיס הנוכחות ומהמחברת שהוא מנהל רואים שלא היה בעבודה. המשיב ניסה קודם לפרוץ ומשראה שהצליח ניסה שוב ושוב ורק לא עשה כן ברצף כי נעצר באמצע.
15. ב"כ המשיב השיב כי בניגוד לאמור במחברת, בעל העסק שבו עובד המשיב אישר שהמשיב היה בעסק

בתאריך 9.8.2023. הטלפון הנייד שלו אינו מעלה ראייה מפלילה. המשיב טען שהמתלונן מכר לו סמים והוא הגיע לביתו כי רכש ממנו סחורה פגומה. ברור שהמתלונן יכחיש ולא יודה שהוא סוחר בסמים מסוכנים. מי שבדק את הטלפון של המתלונן (ויכול היה למצוא ראיות לסחר בסמים - ל.א.) לא היה חוקר מיומן (מר קולסניקוב) והוא לא בדק תיקיות מחוקות/חסויות. בעימות שבו דיבר המשיב ערבית, שאותה החוקר לא מבין, ניסה המשיב בסך הכל להגיע לסולחה עם המתלונן. לגבי המעצר של המשיב טען ב"כ המשיב כי הוא היה עצור לימים בודדים ואין נגד המשיב מב"ד נוסף כך שהוא חולק על הטענה כי מדובר ברצף של התפרצויות ופער הזמנים בין המועדים גדול. ההרשעות של המשיב אינן רלבנטיות לעבירה בה מואשם כעת.

דין והכרעה:

16. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ושמעתי את טענות הצדדים **אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב למרות העובדות הבאות:**

17. החוקרים לא בדקו עם המתלונן השני מהו לוח הזמנים המדויק על פיו נסע המתלונן לירדן, כמה זמן שהה שם, מתי חזר מירדן, הלך לעבודה וכשחזר גילה את הפריצה. לא ברור כיצד בוצעה הכניסה לביתו (שכן יש ראיות לעצם הכניסה - ויש הסבר אפשרי שהשכנה, ששמעה שער נפתח וכלבה נבח, לא סגרה את השער). המעסיק של המשיב מסר באופן כללי שהמשיב עובד כל יום בין 11 ל-23 (דבר שמכסה את כל השעות כמעט בהן בוצעו הפריצות). המתלונן השני אישר שבקבוק הקורונה היה בחצר ולא בתוך היחידה וגם אישר שהמשיב היה במועד מוקדם יותר אצלו.

למרות זאת ישנן ראיות לכאורה לאשמתו של המשיב, כדלקמן:

18. **ראשית** - בביתו של המשיב נמצאה מחברת בה רשומות שעות עבודתו ולפיה ב-9.8.2023 ביום הפריצה השנייה למתלונן הראשון (יום רביעי) עבד בבוקר ולא עבד אחרי הצהריים (זמן הפריצה). כשנשאל על כך פעל המשיב כמו שפעל בכל פעם שהוטחה בו ראייה קונקרטיית: שמר על זכות השתיקה.

19. **שנית** - המשיב אמר ביזמתו שגנבו כסף וסיגריות מהמתלונן הראשון (חקירה מיום 2.9.2023 שורה 13) למרות שלא הוטח בפניו כי זה מה שגנב - הוטח בפניו שגנבו שקית רפואי, וגרבים וסיגריות נגנבו מהמתלונן השני. אך גם זה לא הוטח בו טרם מסר זאת.

20. **שלישית** - המשיב הכחיש בתחילה שהוא מכיר את כתבתו של המתלונן ולאחר מכן אמר שהמספר של הבית שנמסר לו לא נכון, למרות שנמסר לו מהתחלה המספר המדויק של הבית. אלא שבחקירה בה מסר שאינו יודע איפה הבית אמר ש - הוא לא יודע איפה זה, מספרים לא זוכר (ומכך עולה שהבעיה איננה המספרים - אלא הרחוב עצמו שלגביו מכחיש המשיב שהוא יודע היכן הוא).

21. כשנזכר המשיב שהוא מכיר את כתובת המתלונן והיה בה, מסר בפעמים שונות מספרים שונים לגבי מספר הפעמים בהן היה בדירתו ולגבי הפעילויות שונות בהן עסק כשהיה בה. פעם היה 2-3 פעמים ורב עם המתלונן על רפואי מזויף אך גם שיחק איתו פלייסטיישן (חקירתו מ-29.8.2023) פעם אמר שהיה שם 3 פעמים ורב עם המשיב על שקית רפואי מזויף (העימות שורה 28, 30) ופעם אמר שהיה 6 פעמים (שורה 57 חקירה מיום 2.9.2023), פעם כאמור שיחק פלייסטיישן (דבר שאותו המתלונן מכחיש) ופעם שמר על זכות השתיקה

כשנשאל בנוכחות המתלונן על המשחק בפלייסטיישן. היה אמנם פלייסטיישן בבית והמתלונן אישר זאת אולם כשהוטח במשיב על ידי החוקר קולסניקוב שמקור הידיעה שלו הוא שבזמן הפריצה ראה את הפלייסטיישן בבית, לא הכחיש זאת.

22. **רביעית** - לגבי ההתפרצות לביתו של המתלונן השני, קיים D.N.A המקשר בין המשיב למקום. בקבוק הבירה נמצא אמנם בחצר אך במקום סגור הנגיש רק לדיירי 2 היחידות. המשיב הודה בעימות כי שתי את הבקבוק בבית המתלונן. כשנשאל בחקירה על בקבוק הבירה נכשל המשיב בלשונו כשאמר שאינו זוכר מה שתי לפני חודש וחצי. בחקירתו הקודמת אמנם נשאל איפה היה בתאריך 10.7 אך לא הוטח בו כי פרץ לבית המתלונן השני (חקירתו מתאריך 29.8.23 בשעה 12:48 שורה 66). המשיב אמר בחקירות שאינו שותה אלכוהול ולאחר מכן צמצם - שאינו שותה קורונה בכלל - אך בעימות עם המתלונן השני אמר כאמור מספר פעמים ששתי מבקבוק הבירה מסוג קורונה שנתפס בבית המתלונן השני. לאחר מכן (5.9.2023 עמוד 6) ניסה לבלבל את החוקרת ולהגיד שאת בקבוק הוודקה (אין בקבוק וודקה - ל.א.) שתי בבית של המתלונן הראשון. בשעת העימות הפעיל המשיב לחץ בעברית ובערבית על המתלונן השני להסכים שכשהיה בביתו החזיק ביד בקבוק בירה ושתה ממנו ושלשכנה היה כלב אך המתלונן רק הסכים לגבי השכנה עם הכלב ולא לגבי בקבוק הקורונה ולא חזר בו מעדותו הראשונה שהבקבוק לא היה שם בבוקר והיה שם בערב.

23. **חמישית** - המשיב אישר שהיה אצל המתלונן ביום שישי אחרי שעה 20:00, ישב אצלו עד חצות ולקח ממנו שקית רפואית כך שאין חשיבות לכך שהמעסיק שלו אומר שהיה עובד כל יום בין 11 ל-23. אכן הפריצה הראשונה (21.7) הייתה בשעות ערב אֶלָּה ביום שישי.

24. **שישית** - המשיב אמר למתלונן השני בעימות שנערך ביניהם שהוא מוכן לכל מה שהמתלונן רוצה ושיסיימו ביניהם. מה יש לסיים ביניהם אם לא את גניבת הפריטים מדירת המתלונן?

25. **שביעית** - לפי דו"ח המעבדה מתאריך 5.9.2023 יש התאמה במאפיינים סוגיים כפי הגדרתה בדו"ח בין מעתקי הנעל שנלקחו מדלת הבית של המתלונן הראשון לבין נעלו של המשיב. המשיב גם מודה שפתח הדלת בכוח באמצעות נעלו - ושבר אותה - שפרץ למעשה לבית (חקירה מ- 2.9.2023 שורה 27).

26. **שמינית** - קיימת טביעת האצבע המקשרת בין המשיב לביתו של המתלונן הראשון וההסבר לה, שדפק בחלון, אינו מניח את הדעת. מול הסבר זה קיימת עדות המתלונן שחלונו נפרץ וחזק אותו עם ברגים. קיים הסבר מדוע לא מצא המתלונן לנכון להתלונן במשטרה על התפרצות ראשונה זו - נוכח סוג הפריטים שנגנב ושויים. אך קיימת ראייה לכך שהדבר אכן קרה בזמן אמת - הדיווח שלו למתווך.

27. **תשיעית** - כאמור לעיל המשיב שומר על זכות השתיקה בכל פעם שמוטחת בו ראייה קונקרטי שלגביה אין לו תשובה, במיוחד ראה חקירתו האחרונה.

28. **עשירית** - המשיב היה עצור 6 ימים מ- 31.7.23 ולהלן לוח הזמנים: 10.7 (מתלונן שני) 21.7 (מתלונן ראשון) - 31.7-6.8 (עצור) - 9.8 (מתלונן ראשון). כך שיש ממש בדברי המבקשת שקיים רצף.

29. מכל האמור לעיל **אני קובעת שקיימות ראיות לכאורה לאשמת המשיב.**

30. באשר לעילת המעצר: המשיב טען שגם אם יקבע כי קיימות ראיות לכאורה - לא קיימת בעבירות מסוג אלה

עילת מעצר וציטט את בש"פ רוסלן פרנקל (בש"פ 5431/98). כידוע ועל כך אין חולק שעבירות רכוש אינן מקימות מסוכנות סטטוטורית (שהנטל להפריכה מוטל על המשיב) אולם על פי הפסיקה יש לבחון כל מקרה וכל משיב לגופו ואין לשלול מראש קיומה של עילת מעצר (ראה בש"פ 3453/05 אברג'יל נ. מדינת ישראל, בש"פ 2911/08 שוקרון נ. מדינת ישראל).

31. העניינים בהם מואשם המשיב, החזרה על ביצוע הפריצה באותו מקום ממש, רצף המקרים ונועזותו של המשיב, הפורץ לבתי מגורים לכאורה ללא חשש מהאלימות שעלולה להתלקח אם חלילה יפגוש בבעל הבית תוך כדי מעשה, מקימה במקרה הנוכחי - וגם נוכח עברו הפלילי של המשיב הכולל עבירות אלימות - עילת מעצר.

32. לסיכום אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה וקיימת עילת מעצר ברף הגבוה.

ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"ד, 23 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.